

nagyon nagy dolog

Grendel Lajos nyomán

rémes álmom volt mondta
és kényszeredetten heverészett
akárom mondani heherészett
több regiszterben szólalt meg
benne a szorongás
álmában egy kalauznő akarta
megerőszakolni mert nem volt jegye
de aztán tiszteletbeli
filodendronná választották és könnyezett
szerény fényigényű lett
és közepesen vízigényes
de nem ért el elképesztő méretet
pedig nagy nap ez
apa izzad anya aggódik
mert fut rohan a harisnyáján a szem
és ő nem bír olyan gyorsan szaladni
mintha mély kútba nézne
ahol egy skótszoknyás férfi
fehér botot szorongat és szorong
kioperálva látta maga előtt
a város idegpályáit
és azt mondta halkan
hogy a művészet nagy dolog
nagyon nagy dolog
ha az ember nem részeg
és nem mászik fel a lámpaoszlopra
elvégre józanul is
álmodhat rémeseket az ember

aztán adjuk át a helyet

Tandori Dezső nyomán, születésének 85. évfordulójára

szomorú hogy lehet
hogy nem lehet
prüszkölni egyet bizonyításképpen
elhagyottan szégyenben koszban bűzben
mert mindenhez mindjárt valami társul
és ezt nem is tudom jól elmondani
de az örök világosság azért fényeskedik
az alkalom nem fáj majd a gépeléstől
és persze az alkarom se
nem lesz ínhüvelygyulladásom
és mivel nem is sebesülök meg
a verőérre sem kell majd nyomást gyakorolni
a seb helye előtt és mögött és mindenütt
és rám se kell majd nyomást gyakorolni
szomorú hogy lehet
hogy nem lehet
inni a hegylevet
csaknem kétezeröttszáz oldalon át
két szék közt a fehér műanyag asztalra esni
vagy nem úgy mint a sötét huszár
akkor ezt most nem mentségemre mondom
igen
és itt akármféle időkre
és játszmákra gondolhatok
a pénteken vett hét citromból
megmaradt hat és fél
hát miért félnék
hát miért izgatnám fel magam?
nagyon síelhetek sehova
de akár siethetek is
és most nézzünk valami mást
hónom alatt ezeket a vörös termésköveket
tegyük idézőjelbe
aztán pedig adjuk át a helyet
a zárójeles mennyiségeknek.